

[Glønborg]

Den stedse hårdere internationale konkurrence medfører, at disse medarbejdergrupper vokser både i absolutte tal og i procentdel af den samlede medarbejderstyrke. Mange af de mest udviklingsorienterede virksomheder har således mellem 10 og 20 pct. af deres medarbejdere i disse kategorier. Tendensen er stigende.

I kraft af deres uddannelse har disse medarbejdere hidtil kunnet opnå endog særdeles gode lønninger. Som eksempel herpå henvises til den seneste lønstatistik for Dansk Ingeniørforening og Ingeniør-Sammenslutningen.

Disse medarbejdere har hidtil været ansat på funtionærvilkår, hvorved deres løn- og ansættelsesforhold i teorien fastsættes individuelt. Realiteterne er imidlertid, at de pågældende medarbejders kandidatorganisationer yder deres medlemmer en meget stærk støtte både i ansættelsesfasen og senere.

Problemet kerne er, at de højtuddannede specialister formelt ansættes individuelt på funktionærvilkår, men reelt handler kollektivt, uden at deres handlemåde på nogen måde er bundet af kollektive overenskomster, hvorfor deres adfærd heller ikke kan bringes ind under den regulering, der gælder for det øvrige arbejdsmarked. Der sigtes her til faglig voldgift, arbejdsretten eller forligsmandsloven.

Bringes denne del af arbejdsmarkedet ind under egentlige overenskomstmæssige rammer, vil man tillige opnå den fordel, at også disse medarbejderkategorier vil komme ind under fremtidige lovindgreb over for overenskomsterne. Dette vil have en betydelig positiv effekt over for alle de laverelønnede grupper, som netop ikke har haft de samme muligheder for individuel regulering som de højtuddannede.

Svar (10/2 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at det er stillet med baggrund i den arbejdskonflikt, der har løbet i Dantec Elektronik A/S siden august 1988.

Ved skrivelse af 27. januar 1989 meddelte Kryolitselskabet Øresund A/S, som Dantec Elektronik A/S er et datterselskab af, at den seks måneder lange konflikt var endt, og at der var underskrevet en aftale mellem parterne, ifølge hvilken ingeniørarbejdet skulle genoptages den 1. februar 1989, og som samtidig regulerer de fremtidige ansættelsesforhold.

Af en samtidig udsendt pressemeddelelse fremgår bl.a., at virksomhedens ledelse regulerede ingeniørlønsummen med 4 pct. fra 1. april 1988. Denne regulering står ved magt, og der sker ingen yderligere stigning i lønnen i 1988. Derimod får alle tilbagevendte ingeniører reguleret deres løn med 975 kr. pr. måned i forbindelse med genansættelsen.

Dantecs ledelse og ingeniørerne ønsker nu at skabe ro om virksomheden og få arbejdet ind i normal gænge hurtigst muligt.

Ingeniørorganisationerne og Jernets Arbejdsgiverforening er tilfredse med, at der nu er opnået enighed på arbejdspladsen. De konfliktskridt, der har været anvendt, vil blive tilbagekaldt.

Jeg skønner ikke, at der er baggrund for at tage sådanne initiativer som omtalt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 467

Til *udenrigsministeren* (26/1 89) af:

Breckmann (Fær.):

»Hvordan vil Danmark praktisere en aktiv anerkendelse af og dermed ophæve sanktionerne imod et snart selvstændigt Namibia og samtidig fastholde sanktioner mod Walvis Bay (sydafrikansk i over 100 år og dermed ældre end Tysk Sydvestafrika) til trods for, at Walvis Bay indgår i den internationale aftale om namibisk selvstændighed ifølge FN-resolution 435, når Danmark bør affinde sig med den geografiske uafvendelighed, at Walvis Bay er den eneste brugelige havn (bortset fra den lille fiskerby Lüderitz) og dermed Namibias eneste forbindelse med omverdenen langs hele landets kystlinje?«

Begrundelse

Mit forrige spørgsmål, nr. S 370 af 11. januar 1989, blev ikke fyldestgørende besvaret, idet svaret fortabte sig i trusler imod Færøernes Lagting og færøsk fiskeri ved Namibia.

Enten må man ud fra svaret slutte, at Danmark ingen konkret handlingsplan har med henblik på, at den moralsk selektive sanktionspolitik mod det hidtil besatte Namibia bliver afløst af et konstruktivt og aktivt engagement under oprettelse af en selvstændig namibisk stat, hvilket er nødvendigt på internationalt plan, hvis Namibia skal bevare sin stilling som